

Sygnatura akt XVIII C 1259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Szmytke

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Radzicka

po rozpoznaniu w dniu: 29.06.2017 r. w P.

sprawy z powództwa: **(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko: **R. L.**

o: **zapłatę**

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 93.668,69 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt osiem złotych 69/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

a) od kwoty 89.436,90 zł (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści sześć złotych 90/100) od dnia 19.01.2016r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 4.231,79 zł od dnia 27.01.2016r. do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę: 10.112,71 zł tytułem kosztów

niniejszego procesu, w tym kwotę: 5.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

/-/K. Szmytke

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 27 stycznia 2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego R. L. kwoty 93.668,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy o kredyt mieszkaniowy nr (...) z dnia 01 października 2008 r. Pozwany nie wywiązał się ze swoich zobowiązań, a tym samym w dniu 02 października 2015 r. powód wypowiedział umowę ww. kredytu (k. 2 – 6).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 01 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 93.668,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 stycznia 2016 r. oraz kwotę 6.582,71 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 7).

Postanowieniem z dnia 01 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sprostował oczywistą omyłkę w wydanym nakazie zapłaty, w ten sposób, że w miejsce wszystkich występujących w nakazie pojęć „odsetki ustawowe” wpisał pojęcia „odsetki ustawowe za opóźnienie” (k. 8 – 9).

Pismem z dnia 25 kwietnia 2016 r. pozwany wniósł sprzeciw od wydanego nakazu, zaskarżając go w całości (k. 13).

Postanowieniem z dnia 19 maja 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu (k. 15).

W piśmie z dnia 04 października 2016 r. złożonym przez powoda po przekazaniu sprawy do tut. Sądu wniósł on o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 93.668,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty kapitału kredytu, tj. kwoty 89.436,90 zł od dnia 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty skapitalizowanych odsetek, tj. od kwoty 4.231,79 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty manipulacyjnej w kwocie 11,71 zł oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem, a wynikającą z umowy kredytu mieszkaniowego, składa się kwota 89.436,90 zł stanowiąca kapitał kredytu, kwota 1.796,59 zł stanowiąca odsetki umowne naliczone zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 02 października 2015 r., kwota 415,58 zł stanowiąca odsetki podwyższone naliczone zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 02 października 2015 r. oraz kwota 2.016,62 zł stanowiąca odsetki ustawowe naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy, tj. od dnia 03 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienia od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (k. 25 – 29).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 października 2008 r. pomiędzy (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., a R. L. jako kredytobiorcą została zawarta umowa kredytu mieszkaniowego nr (...). Na mocy tej umowy powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 206.305,06 zł, na okres od dnia 01 października 2008 r. do dnia 24 października 2018 r. Na dzień zawarcia umowy oprocentowanie kredytu wynosiło 8,12 %. Zgodnie z postanowieniami umowy nie spłacenie przez kredytobiorcę raty kapitałowo – odsetkowej lub odsetkowej bądź opłat ubezpieczeniowych w terminie określonym w harmonogramie bądź umowie kredytu lub spłacenie jej w niepełnej wysokości powoduje, że należność ta staje się zadłużeniem przeterminowanym obejmującym odpowiednio kapitał przeterminowany i odsetki przeterminowane (§ 16 ust. 1). Strony ustaliły, że od zadłużenia przeterminowanego powód będzie naliczał i pobierał odsetki podwyższone bez odrębnego wezwania do zapłaty (§ 16 ust. 2). Wysokość tych podwyższonych odsetek określa natomiast tabela oprocentowania, opłat i prowizji dla kredytu mieszkaniowego i pożyczki hipotecznej (§ 16 ust. 3). W przypadku zaś naruszenia przez kredytobiorcę postanowień umowy lub regulaminu kredytu mieszkaniowego, stanowiącego jej integralną część, zostało przewidziane dla powoda prawo wypowiedzenia umowy z zastrzeżeniem, że po upływie okresu wypowiedzenia kredytobiorca będzie zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami; okres wypowiedzenia został przez strony ustalony na 30 dni (§ 18 ust. 1 pkt 3). Uprawnienie do wypowiedzenia umowy zostało przewidziane m.in. na wypadek wystąpienia zaległości w spłacie rat kapitałowo – odsetkowych lub odsetkowych i powstanie zadłużenia przeterminowanego (§ 18 ust. 2 pkt 1).

Zgodnie natomiast z § 25 ust. 3 pkt 1 regulaminu kredytu mieszkaniowego za ważne powody uprawniające do wypowiedzenia umowy uznaje się opóźnienie w spłacie rat kapitałowo – odsetkowych lub odsetkowych za co najmniej dwa pełne okresy płatności, pomimo wezwania kredytobiorcy do zapłaty.

Dowód: umowa kredytu mieszkaniowego nr (...) (k. 58 – 72), regulamin kredytu mieszkaniowego (k. 73 – 76)

Z uwagi, na to że pozwany zaprzestał spłacania udzielonego kredytu, po powstaniu zadłużenia przekraczającego dwa okresy płatności, powód pismem z dnia 19 sierpnia 2015 r., doręczonym pozwanemu 28.08.2015r., wypowiedział mu ww. umowę kredytu mieszkaniowego.

Na dzień 18 stycznia 2016 r. zadłużenie z tytułu wypowiedzianej umowy kredytu mieszkaniowego nr (...) wynosi 93.668,69 zł i obejmuje:

- kwotę 89.436,90 zł stanowiącą kapitał kredytu;

- kwotę 1.796,59 zł stanowiącą odsetki umowne naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia 02 października 2015 r.;

- kwotę 415,58 zł stanowiącą odsetki podwyższone naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia 02 października 2015 r.;

- kwotę 2.016,62 zł stanowiącą odsetki ustawowe naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 03 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienia od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 18 stycznia 2016 r.

Dowód: wypowiedzenie umowy kredytu mieszkaniowego wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 77 – 79), wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) (k. 80)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów.

Pozwany nie kwestionował prawdziwości i autentyczności przedłożonych przez powoda dokumentów, ani okoliczności, które z nich wynikały. Sąd zaś nie znalazł podstaw, aby ich moc podważać z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:

Powód w niniejszej sprawie dochodził roszczenia wynikającego z zawartej przez strony w dniu 01 października 2008 r. umowy kredytu mieszkaniowego nr (...).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Z ust. 2 powołanego artykułu w brzmieniu obowiązującym na dzień zawarcia przez strony umowy wynika, że umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy; kwotę i walutę kredytu; cel, na który kredyt został udzielony; zasady i termin spłaty kredytu; wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany; sposób zabezpieczenia spłaty kredytu; zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu; terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych; wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje; warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

Pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował faktu zawarcia z powodem umowy kredytu, ani tego, że zaprzestał jego spłacania, ani w końcu tego, że skutecznie doręczono mu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Okoliczności te zostały zresztą wykazane przez powoda dokumentami, których prawdziwości pozwany także nie kwestionował. Z przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg bankowych wynika, że kwota zaległego kapitału kredytu wynosi 89.436,90 zł, odsetki umowne naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia 02 października 2015 r. wynoszą 1.796,59 zł, odsetki podwyższone naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia 02 października 2015 r. wynoszą 415,58 zł, a kwota 2.016,62 zł stanowi odsetki ustawowe naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 03 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienia od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 18 stycznia 2016 r. Wprawdzie zgodnie z art. 95 ust. 1 i 1a Prawa bankowego księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi, w postępowaniu cywilnym nie mają mocy dokumentów urzędowych, a zatem należy je traktować jako dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., to uwzględniając, iż powód nie kwestionował wskazanego wyciągu, wynikających z niego kwot i sposobu ich wyliczenia, dokument ten należało uznać za wiarygodny dowód na wysokość zadłużenie. Dodatkowo trzeba zaznaczyć, że sposób wyliczenia wskazanych w wyciągu kwot znajduje oparcie w zapisach zawartej przez strony umowy i regulaminu kredytu mieszkaniowego stanowiącego jej integralną część, które to dokumenty zostały dołączone do akt sprawy. W tych okolicznościach powództwo co do roszczenia głównego w kwocie 93.668,69 zł zasługiwało na

uwzględnienie. Także żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 89.436,90 zł stanowiącej kapitał kredytu od dnia 19 stycznia 2016 r., a od kwoty 4.231,79 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki od dnia wytoczenia powództwa okazało się zasadne. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2 k.c.).

Na skutek wypowiedzenia przez powoda łączącej strony umowy, kwota kapitału kredytu stała się w całości wymagalna. Brak uregulowania przez pozwanego tej kwoty spowodował zaistnienie opóźnienia w spełnieniu świadczenia, co uprawniało powoda do żądania odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie powołanego art. 481 § 1 k.c. Przy czym trzeba podkreślić, iż skapitalizowane przez powoda odsetki zostały naliczone od kwoty kapitału kredytu za okres poprzedzający datę, od której powód żądał dalszych odsetek od kwoty tego kapitału. Uwzględnienie żądania powoda nie doprowadziło zatem do zasądzenia odsetek od tej samej kwoty za ten sam okres. Również domaganie się odsetek ustawowych za opóźnienie od skapitalizowanych odsetek od dnia wytoczenia powództwa znajdowało oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Jak stanowi bowiem art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Tym samym skoro powództwo zostało wytoczone w dniu 27 stycznia 2016 r., to powód w oparciu o powołany przepis miał prawo domagać się zasądzenia od tej daty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 4.231,79 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki. Mając to wszystko na uwadze w pkt 1 lit. a) i b) wyroku Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku. Na koszty należne powodowi od pozwanego złożyły się: kwota 4.684 zł stanowiąca opłatę od pozwu, kwota 11,71 zł stanowiąca opłatę manipulacyjną jaką powód zobowiązany był uiścić wnosząc powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczy oraz kwota 5.417 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika obliczone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/ K. Szmytke